

КАЛОЯН

/блъсва я от себе си /

Вярно е, нечестива душо! Дъще на пекъла! /грабва едно копие/ Взи!

ЦЕЛГУБА

Пази се, Иваница! Брат ми ще скъса съюза с тебе!

КАЛОЯН

Куманите няма да се откажат от богатата плячка при всеки поход! Махни се! Върви си! За винаги! /вдига копието/

ЦЕЛГУБА

Куманката не прощава! /изчезва/

/ влизат Борил и Сеслав /

СЕСЛАВ

Какво става? Целият град се е разбунил! Видете тичат да грабнат оръжие и се събират под крепостта. Ето! ~~Византийските войски~~ ~~и се събират под крепостта~~!

/влизат, тревожни и гневни ~~византийски~~ занаятчии, селяни,

~~византийски~~

ЕДИН КОВАЧ

/с чук в ръце, едър и плещест /

Царю! Носят се страшни слухове! Кой искал пак да дига бунт ~~византийски~~ ? Ние сме тук! Народът е с тебе! Нека посмее някой да вдигне ръка върху ти... На парчета ще те направим!

/навън се чуват виковете, ропот, глъч, звън от оръжие/

ЕДИН ХЛЕБАР

Ето! Навън чакат само една твоя дума! Ние още помним робските дни! Долу ~~византийските~~ са сбрали хилиди! Кати само една дума, Калинчо!

КАЛОЯН

Вървете си с мир, добри люде! Докато съм жив беззакония няма да позволя! Не бойте се! Всеки ще бъде сложен на мястото му... Ще видите.

/отиват си с шум и виковете /

Сеслав ги изпровожда /

КАЛОЯН

Моят добър и предан народ! За него заслужава човек всичко да понесе...

/внезапно се обръща към Борил, който мълчаливо стои настрана /

А в болярските кули? Кого мислеха да изберат за цар, като убият мене и Асеновите синове? Кого? Слав, Стрезомир? Вратовчеди като Иванко